

שמות פרק כד : ז

And he took the Book of the Covenant and read it within the hearing of the people, and they said, "All that the Lord spoke we will do and we will hear."

וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם
וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה
וְנִשְׁמָע

אסתר פרק ט : כז-כח

The Jews ordained and took upon themselves and upon their seed and upon all those who join them, that it is not to be revoked to make these two days according to their script and according to their appointed time, every year.

קִיְּמוּ וּקְבְּלוּ הַיְּהוּדִים | עֲלֵיהֶם |
וְעַל-זֶרְעָם וְעַל כָּל-הַנִּלְוִים עֲלֵיהֶם וְלֹא
יַעֲבֹר לְהִיזֹת עֲשִׂים אֶת-שְׁנֵי הַיָּמִים
הָאֵלֶּה כְּכַתְּבָם וְכַזְּמָנָם בְּכָל-שָׁנָה וּשְׁנָה:

28And these days shall be remembered and celebrated throughout every generation, in every family, every province, and every city, and these days of Purim shall not be revoked from amidst the Jews, and their memory shall not cease from their seed.

כַּחַוְהַיָּמִים הָאֵלֶּה תִּזְכְּרוּם וְנַעֲשִׂים
בְּכָל-דֹּר וְדֹר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה
וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וַיְמִן הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה לֹא
יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזַכְרָם לֹא יִסּוּף
מִזֶּרְעָם:

שמות פרק יט : יז

Moses brought the people out toward God from the camp, and they stood at the bottom of the mountain.

וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת-הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים
מִן-הַמַּחֲנֶה וַיִּתְּצֻבוּ בְּתַחֲתֵית הַהָר:

שבת פח.

בִּדְהָא תְּלִיתָא כְּמָאן כִּיבְּנִי יוֹתִיצֵבוּ
כַּחֲתִית תְּרִי אִידִי אֲבִימִי כִי חֵמָא כִי
חֵמָא מְלִמְר שִׁכְפָּה דְקַבְּלָה עֲלֵיהֶם אֵת הַדָּד
כִּינִית וְאֲמַר לְהֶם אִם אַתֶּם מִקְבָּלִים דְּתוֹרָה
כִּימְכ וְאִם לֹא שֵׁם תְּהָא כְּדוֹרְכֶם אִידִי אַחָא

שמות פרק יז : ה-יא

Amalek came and fought with Israel in Rephidim.

חִיבָא עַמְלֵק וַיִּלָּחֶם עִם-יִשְׂרָאֵל
בְּרִפְדִים:

9So Moses said to Joshua, Pick men for us, and go out and fight against Amalek. Tomorrow I will stand on top of the hill with the staff of God in my hand

טוֹיֵאמֵר מֹשֶׁה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ בַּחֲרֵ-לִנִּי
אֲנָשִׁים וְצֵא הִלָּחֶם בְּעַמְלֵק מִחַר אֲנֹכִי
נִצֵּב עַל-רֹאשׁ הַגְּבְעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים
בְּיָדִי:

10Joshua did as Moses had told him, to fight against Amalek; and Moses, Aaron, and Hur ascended to the top of the hill.

וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כְּאֲשֶׁר אָמַר-לוֹ מֹשֶׁה
לְהִלָּחֶם בְּעַמְלֵק וּמִשָּׁה אֶהְרֹן וְחֹר וְעַל
רֹאשׁ הַגְּבְעָה:

11It came to pass that when Moses would raise his hand, Israel would prevail, and when he would lay down his hand, Amalek would prevail.

The Lord said to Moses, Inscribe this [as] a memorial in the book, and recite it into Joshua's ears, that I will surely obliterate the remembrance of Amalek from beneath the heavens

15Then Moses built an altar, and he named it The Lord is my miracle

16And he said, For there is a hand on the throne of the Eternal, [that there shall be] a war for the Lord against Amalek from generation to generation.

You shall remember what Amalek did to you on the way, when you went out of Egypt,

18how he happened upon you on the way and cut off all the stragglers at your rear, when you were faint and weary, and he did not fear God.

19[Therefore,] it will be, when the Lord your God grants you respite from all your enemies around [you] in the land which the Lord, your God, gives to you as an inheritance to possess, that you shall obliterate the remembrance of Amalek from beneath the heavens. You shall not forget!

as the days when the Jews rested from their enemies, and the month that was reversed for them from grief to joy and from mourning to a festive day-to make them days of feasting and joy, and sending portions one to another, and gifts to the poor.

יִאָוֶה־יָהּ כְּאֲשֶׁר יִרְיֶה מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבֵּר
יִשְׂרָאֵל וְכְאֲשֶׁר יִנְיַח יָדוֹ וְגִבֵּר עַמְלֵק׃

שמות פרק יז : יד - טז

יְדוּיֵאמֶר יְהוָה אֶל־ מֹשֶׁה כְּתֹב זֶאת זִכְרוֹן
בְּסֵפֶר וְשִׂים בְּאָזְנִי יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מָחָה
אֶמְחָה אֶת־זִכְרֵ עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם׃

טוּיָבֵן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה
נִסִּי׃

טז וַיֵּאמֶר כִּי־יָד עַל־כֶּסֶף יְהִי מִלְחָמָה לַיהוָה
בְּעַמְלֵק מִדֹּר דָּר׃

דברים פרק כה : יז-יט

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה לְךָ עַמְלֵק בַּדֶּרֶךְ
בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם׃

יח אֲשֶׁר קָרָךְ בַּדֶּרֶךְ וַיִּזְנֵב בְּךָ
כֹּל־הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ וְאֶתְּהָ עֵינֶיךָ וַיִּגַע
וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים׃

יט וְהָיָה בְהִנִּיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ
מִכָּל־אִיְבֹךָ מִסָּבִיב בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ
תִּמְחָה אֶת־זִכְרֵ * (זָכַר) עַמְלֵק מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח׃

אסתר פרק ט : כב

כב כִּכְיָמִים אֲשֶׁר־נָחוּ בָהֶם הַיְהוּדִים
מֵאִיְבֵיהֶם וְהַחֲדָשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן
לְשִׂמְחָה וּמֵאֲבֵל לַיּוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם
יְמֵי מִשְׁתָּה וְשִׂמְחָה וּמְשָׁלַח מְנוֹת אִישׁ
לְרֵעֵהוּ וּמִתְּנוֹת לְאֲבֵינָיִם׃

מאור ושמש

Rabbi Kalonymus Kalman Epstein 1753-1825 (celebrated student of Rav Elimelech of Lizhensk)

פרשת בשלח

וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
כֹּה תֹאמַר אֶל הָעָם אֲנִי שָׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
כִּי תִלְלִימוּ אֹתִי וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי תִלְלִימוּ אֹתִי וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי תִלְלִימוּ אֹתִי וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי תִלְלִימוּ אֹתִי וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי תִלְלִימוּ אֹתִי וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי תִלְלִימוּ אֹתִי וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי תִלְלִימוּ אֹתִי וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי תִלְלִימוּ אֹתִי וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי תִלְלִימוּ אֹתִי וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

Synopsis:

Why was the war with Amalek more difficult than other wars? Moshe has to work exceedingly hard and even G-d appears to have a difficult time as this war never ends! It is L'Dor V'Dor. How does the action of Moshe's hands being raised affect the Jews' connection to Heaven? The war was only one day, how do the people change their mind about subservience to G-d so frequently?

פרשת תצוה

וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל הָעָם אֲנִי
שָׁמַע בְּקוֹל יְהוָה כִּי תִלְלִימוּ אֹתִי
וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תִלְלִימוּ אֹתִי
וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תִלְלִימוּ אֹתִי
וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תִלְלִימוּ אֹתִי
וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תִלְלִימוּ אֹתִי
וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תִלְלִימוּ אֹתִי
וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תִלְלִימוּ אֹתִי
וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תִלְלִימוּ אֹתִי
וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תִלְלִימוּ אֹתִי

Synopsis:

This mitzvah is not in the past, it applies in our times. Amalek tries to cool our passion to love each other. How do they do this? by injecting us with their arrogance and sense of grandiosity. Getting rid of these external fallacies and ideals can only be removed with G-d's help. It is essential.

כי למצד
בניחה פתיחונו כי ירא ישראל ליהוים אל ויהיו בלחוד
נבוד זה עם זה ואחיש העמים יאמרו לכה אל עם ימקב
לכו ולכה נה ושי"ב בקב"כ יאכזב את ישר אל ג"כ אכנס
גדולם עד אן שיטור ורון חקר ונשי פעמים א"ה' ב"ה הא
נש' כס ה"ס חנה נקרה כה"ס לעמד כ' היחד בקב"כ
עם הכנסה ישר אל

Synopsis:

When Moshiach comes all of Israel will love each other and be unified. Even the non-Jews will want to be with us. By way of this love, which we have for each other, G-d will love Am Yisrael with a great love that has no measure! G-d and Israel will be one.

עוד אהב את ישראל ואל כל אדם אשר על פני האדמה
והיה כל אדם אשר ממש בעיניו נשואו והוא היה עשוי
לפניהם את ישראל כי לא ידעוהו ולא יאמרו כי יש
אשר יתן סגולה ונשי"ב בקב"כ יאכזב את ישר אל ג"כ אכנס
גדולם עד אן שיטור ורון חקר ונשי פעמים א"ה' ב"ה הא
נש' כס ה"ס חנה נקרה כה"ס לעמד כ' היחד בקב"כ
עם הכנסה ישר אל

Synopsis:

How do the hands of Moshe cause them to look up? Why doesn't the text say seeing the hands caused them to be subservient to G-d? The imagery of the hands is very central. Moshe's hands represent Moshe's strength which was his absolute humility. Moshe felt every person was more important than him! It was his job to bring the Jews to this level of humility and love of fellow man. This is the meaning of his hands being raised; the hands of humility and truth. Am Yisrael also possessed this trait. It had to be strengthened whereby each person would look at the greatness of his friend with complete love. By way of this trait they could defeat Amalek who represents the opposite; arrogance and grandiosity. But it is hard to defeat them; they inject the poison of arrogance. When it says "mistaklin L'Maaleh" it means they began to look at the "Maalot" the great attributes of their friends. It is not looking up at the sky, it is looking up to the greatness of the Jewish soul. When this happened their hearts became truly subservient to G-d and overcame the test of Amalek.